

SKAUTI KOMÁROV

historie komárovských skautů

info@skautikomarov.cz

+420 604 716 476

www.skautikomarov.cz

Zajímavosti: Tři orlí péra

Nášivka Tři orlí péra
(současná podoba)

Mlčet a nevydat ani hlásku po celých dvacet čtyři hodin. Ovládnout svůj hlad a nepozřít jediné sousto. Strávit celý den o samotě a nebýt kýmkoliv spatřen. To jsou ve stručnosti pravidla zkoušky **Tři orlí péra**, kterou se na svých táborech snaží pokořit generace táborníků již více než sto let. Víme téměř jistě, že tyto obtížné úkoly tvořily součást táborového života i u [komárovských skautů](#). A protože je jejich historie velice zajímavá, rozhodl jsem se o nich zmínit i na těchto stránkách.

Některé pasáže následujícího článku zde publikuji s laskavým svolením redakce časopisu [Skautský svět](#), v jehož čtvrtém čísle ročníku 2017 bylo otištěno rozsáhlé povídání ku příležitosti stého výročí vzniku této zkoušky, a které mi posloužilo jako bohatý zdroj informací. Velké díky patří rovněž **Romanu Šantorovi - Bobovi**

ze **Skautského institutu**, díky kterému jsem měl možnost zúčastnit se v září 2017 **Putování za třemi orlími péry**, a vyrazit tak po stopách a místech s nimi souvisejících.

Zkoušku Tři orlí péra mohli podstoupit první odvážlivci v roce 1917, ale její počátek lze vystopovat ještě o rok dříve. Nedaleko Hýskova, v lesích okolo berounského vrchu Plešivec, tábořily v létě 1916 dva skautské oddíly. Pražská devítka a vodní Pětka pod vedením známého skautského činovníka a spisovatele **Jaroslava Nováka - Braťky**. Tábor tehdy navštívil také **Miloš Seifert**, profesor berounského gymnázia, veliký příznivec **Ernesta Thompsona Setona** a propagátor jeho woodcraftu. Ten zde pravděpodobně vyprávěl tábořícím skautům o systému woodcrafterských zkoušek Orlich pér, což zřejmě inspirovalo vedoucího Pětky k vytvoření speciální skautské zkoušky. Ta, ač nesla již od počátku název Tři orlí péra, obsahovala původně úkolů více: celodenní hladovění, slušnou mluvu, přespání v lese, zkoušku osamělosti a nakonec museli skauti podstoupit tři rány prutem po nahých zádech.

Místo, kde v roce 1916 a 1917 tábořili skauti z pátého a devátého pražského oddílu, a kde se začala psát historie zkoušky Tři orlí péra

O rok později, v průběhu tábora na stejném místě jako v loni, si již mohli první skauti vyzkoušet na vlastní kůži svou výdrž, odvalu a sebeovládání. A zkouška „O tři orlí péra“ se nejspíše u táborníků setkala s úspěchem, neboť Braťka posléze rozsáhle popsal celý její průběh v časopise Junák (číslo 6-7/1918), odkud se zkouška začala šířit mezi ostatní oddíly. Mimo jiné zde píše: *„Kladouce důraz na mravní stránku junácké výchovy, cítili jsme v našich oddílech, že není měřítko, dle něhož by junáci mohli prokázat, pokud už vyspěli v ohledu morálním, jak se přiblížili ideálu neohroženého, vytrvalého, sebevládného, obezřetného a čestného jinocha: pravého junáka.“* Důraz na mravní (sebe)výchovu zkoušky se zrcadlil ještě v jednom pravidle, že jedinou kontrolou je skautova čest.

Popis jistě zaujal i další oddíly, ale zkoušky se nešířily nijak masově. Dokládá to zhruba o deset let později zmínka v časopise VŠEM, který uvádí, že „péra upadla v zapomnění“. Silnější rozšíření jim přineslo až zařazení mezi oficiální mimořádné zkoušky Svazu junáků v roce 1928. Zde již byla zkouška popsána v podstatě ve stejné podobě, v jaké ji plníme dnes. Oproti původnímu znění byla prodloužena doba hladovění, „klení a hněvivá sova“ byla nahrazena úplným mlčením a hlavně byla vypuštěna podmínka „snést tři rány prutem přes nahá záda a nepohnouti při tom ani svařem v obličej“. Je zajímavou ukázkou síly tradice, že tento bod se u mnoha oddílů stal součástí rituálu předávání odznaku a udržel se dodnes, i když švihnutí prutem má často už jen symbolickou podobu.

O tři orlí péra (Junák č. 6 - 7 / 1918)

Speciální odznak, který připravil [Skautský institut](#) v roce 2017
ke 100. výročí vzniku zkoušky Tři orlí péra

Ideologicky nezávadný název zkoušky umožnil plnění i v dobách zákazu skautingu, kdy se Tři orlí péra stala jakýmsi tajným pojítkem mezi minulostí a budoucností. Zároveň však v sobě získala příchut' nepovoleného, a o to silnější prestiž.

Dnes jsou Tři orlí péra součástí takzvaných výzev pro skautský věk, ale způsob i forma jejich plnění se může lišit oddíl od oddílu. Rozdílné bývá často pořadí jednotlivých zkoušek, množství pokusů o jejich opakování či rituály před zahájením a po úspěšném dokončení celé výzvy. V drobných detailech se pak mohou odlišovat i podmínky pro splnění jednotlivých úkolů.

Navzdory všem těmto odlišnostem jsou však pravidla po celých sto let v zásadě totožná. Sílu zkoušky tak násobí její minulost a propojuje nás s těmi, kteří ji plnili kdysi před námi. Dnes stejně jako před sto lety zvyšují Tři orlí péra sebevědomí každého jedince, upevňují v něm cit pro čest, povzbuzují odvahu a vůli, a probouzejí zájem o volnou přírodu a ničím nerušený pobyt v ní.

U příležitosti stého výročí vzniku slavné zkoušky připravil [Skautský institut](#) v Praze poznávací vycházku **Putování za Třemi orlími perý** (23.9.2017).

Na fotografii vlevo je ukázka komiksu Romana Šantory pojednávajícího o vzniku těchto nelehkých úkolů, vpravo je pak společná fotografie účastníků vycházky na místě tábora, kde v roce 1917 zkouška vznikla.